

Sygn. akt VII U 1032/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożenna Zalewska

Protokolant: st. sekretarz sądowy Ala Pilewska-Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2013 r. w Gdańsku

sprawy Z. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 19 marca 2013 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy Z. M. prawo do emerytury z dniem ukończenia 60 roku życia.

Sygn. akt VII U 1032/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu Z. M. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa przewidzianych przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w wobec nie udowodnienia 15 letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy w szczególnych warunkach okresu od 01.06.1978 r. do 31.03.1992 r., z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni (...) w C., z uwagi na rozbieżności występujące w dokumentacji przedłożonej do akt rentowych, w zakresie stanowisk zajmowanych przez wnioskodawcę tj. stanowiska ślusarza remontowego, mechanika oraz braku udokumentowania, że prace wykonywane przez ubezpieczonego były wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych i szynowych zgodnie z wykazem A dział XIV poz. 16.

W odwołaniu ubezpieczony wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach w oparciu o uznanie, iż wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie od 01.06.1978 r do 31.03.1992 r., na stanowisku mechanika samochodowego. Wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków tj. K. U. i R. K..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał argumentację prezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony Z. M., urodzony dnia (...), w dniu 31 stycznia 2013 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o emeryturę.

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 19 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach, z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa.

Wnioskodawca, nie jest członkiem OFE. W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczony udowodnił na dzień 01 stycznia 1999 r. staż ubezpieczeniowy wymiarze 25 lat, 6 miesięcy i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 6 lat, 3 miesiące i 24 dni .

Okoliczności bezsporne, vide : wniosek – k. 1-3 plik akt ubezpieczeniowych, karta przebiegu zatrudnienia – k.92 akt ubezpieczeniowych, decyzja ZUS z dnia 19.03.2013r. k.93 akt ubezpieczeniowych.

Wnioskodawca w okresie od 01.06.1978 r. do 31.03.1992 r. był zatrudniony w Spółdzielni (...) w C., na stanowisku mechanika. Spółdzielnia (...) w C. posiadała na stanie 20 pojazdów samochodowych, natomiast w zakresie napraw pojazdów przyjmowane były także pojazdy z zewnątrz i z GS-u.

W spółdzielni były dwie hale remontowe, w jednej z hal był jeden kanał remontowy i na tej hali remontowano autobusy, w drugiej hali było trzy krótsze kanały remontowe i na tej hali remontowane były pozostałe pojazdy w tym ciągniki i samochody dostawcze. Ubezpieczony Z. M. pracował na hali, w której znajdowały się 3 kanały remontowe. Na tej hali pracowało 6 mechaników. Ubezpieczony zajmował się naprawą samochodów dostawczych. Praca wnioskodawcy wykonywana była w kanale. Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie tegoż zatrudnienia ubezpieczony nie korzystała z urlopów bezpłatnych.

Odbывał zasadniczej służbę wojskową od 26.04.1973 r. do 09.04.1975 r.

K. U. był zatrudniony w Spółdzielni (...) w C. od 1970 r. do 1992 r., na stanowisku mechanika samochodowego. Ma przyznane prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

R. K. był zatrudniony w Spółdzielni (...) w C. na stanowisku kierowcy.

Dowód : akta rentowe w tym świadectwo pracy z dnia 31.03.1992r k. 22, angaże k.35, 38, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59,60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67,68, zaświadczenie z dnia 01.06.1978 r. k. 32, umowa o pracę z dnia 01.06.1978 r. k. 36, zeznania świadka K. U. k. 18-19 akt wraz z nagraniem na płycie CD k. 20, zeznania świadka R. K. k. 19 wraz z nagraniem na płycie CD k. 20.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach ubezpieczeniowych pozwanego organu emerytalnego, których prawdziwości i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu.

Podstawą ustaleń stanu faktycznego stanowiły także zeznania świadków w tym świadka – K. U. i R. K., współpracowników wnioskodawcy za sporny okres zatrudnienia, które zasługiwały na wiarę, albowiem były jasne, spójne, rzetelne i razem z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie tworzyły zwartą i logiczną całość.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego Z. M. zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonego do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Wyniki przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego wykazały, że wnioskodawca legitymuje się wymaganym 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach, co sprawia, że stanowisko organu emerytalnego odmawiające wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury, nie jest słuszne.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009, Nr 153 poz. 1227 ze zm.), zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniają łącznie następujące warunki:

1) legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat - dla mężczyzn, 60 dla kobiet,

2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet,

3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;

Podkreślenia wymaga, iż art. 184 ust 2, zmieniony został przez art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. (Dz.U.2012.637) z dniem 1 stycznia 2013r., co skutkuje tym iż od 1 stycznia 2013r., aby uzyskać uprawnienia do emerytury w warunkach szczególnych nie ma konieczności spełnienia przesłanki rozwiązania stosunku pracy. Okoliczność ta w niniejszej sprawie nie ma żadnego znaczenia, gdyż wnioskodawca odwoływał się od decyzji organu rentowego wydanej, iż po wprowadzeniu nowelizacji do art. 184 ustawy, także wniosek o przyznanie świadczenia składał po wprowadzeniu nowelizacji do art. 184 ustawy (w dniu 31.01.2013r . k. 1-3 akt rentowych).

Podkreślić także należy, iż dla uzyskania uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wymagane jest osiągnięcie wskazanego w przepisach wykonawczych wieku, a także przepracowanie określonej ilości lat w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa o emeryturach i rentach z FUS, jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W wykazie A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia, w dziale XIV (prace różne) pod poz. 16 opisano prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych.

Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z przepisem § 2 ust 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy natomiast, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2).

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z utartą praktyką i orzecznictwem w postępowaniu przed sądem okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84), a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi.

Bezspornym jest, iż ubezpieczony na dzień 01 stycznia 1999 r. udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat, 6 miesięcy i 15 dni, nie jest członkiem OFE.

Przedmiotem sporu pozostawało zatem ustalenie, czy za zatrudnienie w szczególnych warunkach może zostać uznany okresy zatrudnienia w Spółdzielni (...) w C. od 01.06.1978 r. do 31.03.1992 r. na stanowisku mechanika.

Pozwany odmawiając zaliczenia spornego okresów zatrudnienia wskazywał, iż na podstawie przedłożonej dokumentacji nie można uznać, iż wnioskodawca będąc zatrudnionym na stanowisku mechanika stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych.

Wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego potwierdza w sposób nie budzący żadnych wątpliwości interpretacyjnych, iż wnioskodawca ww. okresie będąc zatrudnionym w Spółdzielni (...) w C. wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowiskach mechanika warsztatowego (samochodowego) a praca ta wykonywana była w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych (wykaz A dział XIV poz. 16).

Okoliczność tę niewątpliwie potwierdza świadectwo pracy z dnia 31 marca 1992 r. (k. 22 akt rentowych) wskazując na stanowisko zajmowane przez ubezpieczonego Z. M..

Okoliczność tę potwierdzają także zeznania świadka K. U. k. 18 akt wraz z nagraniem na płycie CD k.20 akt), który podobnie jak ubezpieczony wykonywał pracę mechanika samochodowego. Dodatkowo wskazać należy, iż z zeznań tegoż świadka wynika, iż ma przyznane prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach a okres pracy w Spółdzielni (...) w C. był okresem nie zaliczonym przez pozwanego organ rentowych, jednak po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego zaliczono świadkowi ten okres jako okres pracy w szczególnych warunkach. Okoliczności wykonywania pracy w szczególnych warunkach potwierdzają także zeznania świadka R. K. (k. 19 wraz z nagraniem na płycie CD k.20 akt),z których jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony Z. M. w spornym okresie czasu wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku mechanika samochodowego a praca ta wykonywała była w kanałach remontowych.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, iż niewątpliwie charakter pracy świadczonej przez wnioskodawcę tj. praca na stanowisku mechanika wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w kanałach remontowych kwalifikuje do pracy w szczególnych warunkach.

W świetle powyższego, brak jest w ocenie Sądu jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania szczególnego charakteru pracy wnioskodawcy w spornym okresie czasu.

Biorąc pod uwagę, powyższe w ocenie Sądu ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki dla nabycia emerytury w obniżonym wieku, ponieważ w dniu 12 lutego 2013 r. ukończył 60 lat, na dzień 01 stycznia 1999 r. udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze, co najmniej 25 lat, nie jest członkiem OFE.

Wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wykazał, iż wnioskodawca legitymuje się 15 letnim stażem pracy w szczególnych warunkach w wobec doliczenia do zaliczonego przez pozwanego okresu 6 lat, 3 miesięcy i 24 dni okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) w C. od 01 czerwca 1978 r do 31 marca 1992 r.

W konkluzji, z wyżej przytoczonych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami, zmienił decyzje organu rentowego z dnia 19 marca 2013r. i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach z dniem ukończenia 60 roku życia, mając na uwadze fakt, iż ubezpieczony w dniu 31 stycznia 2013 r. złożył w organie rentowym wniosek o przyznanie emerytury oraz dyspozycję art. 129 w zw. z art. 100 ust. 1 cyt. ustawy emerytalnej, zgodnie z którą świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

SSO Bożenna Zalewska